

عنوان مقاله:

الاهیات سلبی در حوزه هستی‌شناسی صفات الاهی در اندیشه افلوطین و قاضی سعید قمی

محل انتشار:

دوفصلنامه هستی و شناخت، دوره 5، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

محمد اکبری - استادیار دانشکده علوم قرآنی، دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، قم، ایران.

محمدعلی اسماعیلی - دانشجوی دکتری فلسفه اسلامی، جامعه المصطفی العالمیه، قم، ایران.

خلاصه مقاله:

«الاهیات سلبی» نظریه‌ای مهم و پرطرفدار در حوزه «زبان دین» در میان الاهی‌دانان یهودی، مسیحی و مسلمان است. الاهیات سلبی در سه حوزه هستی‌شناسی، معرفت‌شناسی و معناشناسی صفات الاهی مطرح است که میان آن‌ها پیوند ناگسستنی برقرار است. افلوطین در حوزه الاهیات مسیحی و قاضی سعید در حوزه الاهیات اسلامی و میان اندیشوران امامیه از جایگاه ویژه‌ای در میان پیروان الاهیات سلبی برخوردارند. نوشتار حاضر با روش توصیفی - تحلیلی این دو دیدگاه را تبیین و ارزیابی کرده است. از رهگذر این جستار مشخص می‌شود که در اندیشه افلوطین، «واحد» فراهستی است و تمام صفات ایجابی مربوط به «هستی» اند؛ بنابراین باید این صفات را از واحد سلب کنیم. قاضی سعید نیز ضمن نقد الاهیات ایجابی زیادت و عینیت، الاهیات سلبی را در پرتو فرهنگ دینی و ادله عقلی توجیه کرده است. الاهیات سلبی در این دو دیدگاه کاستی‌هایی نیز دارد که نوشتار حاضر آن‌ها را ضمن اشتراکات و افتراقات این دو دیدگاه مطرح می‌کند.

کلمات کلیدی:

الاهیات سلبی، الاهیات ایجابی، هستی‌شناسی صفات، افلوطین، قاضی سعید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1130542>

